

„HARMONIA”

Wydawnictwo poświęcone miłośnikom śpiewu narodowego, muzyce i życiu społeczno-towarzyskiemu Polaków w Ameryce.

Wychodzi każdego 15 w miesiącu.

Prenumerata wynosi \$1.00 rocznie z góry.

LEON OLSZEWSKI
Redaktor i Administrator,
862 Sycamore,
Buffalo, N. Y.

Góra Pieśń! to hasło nasze.

Harmonia.

„HARMONIA”

Monthly Magazine, devoted to propagate the Polish and American Songs and Music.

Issue every month.

Polish Singing Alliance of America Publisher.

Subscription \$1.00 yearly.

All Communications ought to be addressed:

LEON OLSZEWSKI,
Editor and Administrator,
862 Sycamore,
Buffalo, N. Y.

Organ urzędowy Związku Śpiewaków Polskich w Ameryce.

No. 4.

Buffalo, N. Y., 18 Stycznia, 1902.

Rok III.

Od Zarządu Związku Śpiewaków Polskich w Ameryce.

Na posiedzeniu Zarządu Związku Śpiewaków Pol. w Ameryce d. 30 Grudnia 1901 uchwalono w imieniu polskiej drużyny śpiewaczej w Ameryce, okazać publicznie sympatyę ofiarom procesu Wrzesińskiego, jakoteż wyrazić oburzenie na niesprawiedliwe rządy Prusaków i nieludzkie dręczenie rodaków naszych pod zaborem pruskim. Młodym patriotom, broniącym się przed germanizatorami, jakoteż ich matkom stojącym w obronie języka ojczystego. Związek Śpiewaków Polskich składa hołd i szacunek, przyrzekając wstępować w ich ślady. Pruskim siepaczom ślą śpiewacy wyrazy pogardy, piętnując ich jako barbarzyńców, znęcających się nad bezbrojnym i niewinnym narodem polskim.

Napróżno wasza złójecka robota, w nas duch wielki i nawet pomimo waszej milionowej armii, nie zdołacie go zgnieść, bo duch polski karmi się polskimi pieśniami, które go czynią silnym i nieugiętym.

Próżna wasza praca i zabiegi, zaś wasza męka drodzy nasi bracia nas silniejszymi czyni i na wszelkie ofiary gotowymi przysposabia.

Zarząd Śpiewaków
Polskich w Ameryce,

Polska prasa a śpiew narodowy.

Niejednokrotnie urzędowe organy organizacji młodzieży, uzalały się na ozięble traktowanie spraw organizacji młodzieży przez polsko-amerykańską prasę; niejednokrotnie uzalano się na panów redaktorów pism polskich, że ci organizacje młodzieży po macoszemu traktują, ograniczając się na krótkich wzmiankach o ruchu i życiu młodzieży, do których i śpiew narodowy należy.

I my dzisiaj zmuszeni podnieść głos nasz i z żalem serca powiedzieć, że prasa nasza jest stale na sprawy śpiewu narodowego obojętna, oziębla i nie chętnie zajmuje się śpiewem narodowym. A przecież ci panowie kierownicy powiadają, że młodzież—to przyszłość Polski, i że jaką będzie nasza młodzież, taką Polska będzie?

Słów niniejszych nie piszemy z lekkomyślności, ani w zamiarze wymyślenia panom redaktorom, piszemy je, ażeby wykazać niekonsekwencję, i ażeby zwrócić uwagę na niekonsekwentne postępowanie prasy polskiej względem młodzieży.

W pismach naszych spotykamy często wzmianki o braku patriotyzmu u młodzieży, ale niestety nie ma tam lekarstwa na to, bo łatwiej besztać niż radzić. Z przyzwyczajenia piszą panowie redaktorzy o przyszłych wskrzesicielach ojczyzny, o owej młodzieży, ale ażeby

wskazać jej drogę do przygotowania się w oczekujących ją obowiązkach to o tem się nie pisze.

Weźmy np. Związek Śpiewaków Polskich.

Organizacja ta, licząca dzisiaj blisko 600 członków, zajmuje się gorliwie uprawą pieśni narodowej na obczyźnie, skupia młodzież w szeregi, rozgrzewa ducha przez śpiewanie polskich pieśni, a jakie ma od prasy polskiej poparcie? Jak się nasze szanowne „stające w obronie interesów narodowych” pisma zajmują?

Kierownicy pism nie mogą tłumaczyć się nieświadomością, bowiem Związek Śpiewaków — chociaż z trudem — wydaje własny miesięcznik, który wysyłany bywa około 35 pismom, i te chyba o istnieniu polskiej organizacji wiecieć winny a pomimo tego cisza, ani wzmianki, jakby ten „Związek śpiewacki” nie był organizacją narodową, ale przedsiębiorstwem, o którym się wtenczas wspomina, gdy za wzmianki płacą.

Kierownicy naszej prasy nie mogą się uniewinniać brakiem czasu, lub brakiem miejsca, bowiem piszący niniejsze słowa był swego czasu w podobnym położeniu, i on redagując niewielki tygodnik i obciążony pracą, nie miał czasu studiować życia naszej młodzieży, a pomimo tego znalazł i miejsce i czas na artykuł traktujący o życiu młodzieży każdego

prawie tygodnia.

Cóż więc za przyczyna? nieszczęsne nożyce, które dzisiaj główną rolę na redaktorskim stole odgrywają.

Jak „Związek Śpiewaków” jest traktowany, niech posłuży ten fakt, że gdyśmy wysłali „Harmonię” do kilkudziesięciu wydawnictw z prośbą o wymianę, zaledwie dwa pisma uwagę na takową zwróciły, wzamian swoje pismo przesyłając, a mianowicie „St. Louiski „Przewodnik” i South Bendzki „Goniec Polski”, reszta zaś nie uważała za stosowne z biednym miesięcznikiem wchodzić w bliższą znajomość. A przecież ten skromny miesięcznik zasługuje na większą uwagę, niżli tyle innych pism wydawanych w celu utrzymania pewnej lub pewnych osób. Wszakże ten mały i skromny miesięcznik, z takim trudem i móżolem wydawany jest organem organizacji, nie służy za środek utrzymania pewnego indywiduum, ale idei śpiewaczej, idei, której każdy z nas hold składa, a dla której właśnie, za ciężko zapracowany grosz młodziuży, w celu szerzenia pieśni polskiej pomiędzy ludem polskim bywa rozsyłany. Czy więc ten skromny miesięcznik nie zasługuje na wzmiankę lub wymianę?

Kończąc, nadmieniamy i drużynie śpiewaczej polecamy „Dziennik Narodowy”, który jest dzisiaj jedynym pismem, zajmującym się życiem śpiewaków polskich. Prawie codziennie spotkać się można z wzmiankami redakcyjnymi, omawiającymi sprawy śpiewacze, i takie właśnie pismo popierać winniśmy, bo zasługuje na to.

Do panów redaktorów tedy odzywamy się, aby otrząśli się z lenistwa, a Związek Śpiewaków Polskich aby raczyli uważać za organizację narodową.

Odpowiedzi Redakcyi.

Panu P. w C. — Udać się pan do gazet, które takim „gescheftem” się trudnią, „Harmonia” jest pismem omawiającym sprawy śpiewacze tylko.

Kol. R. w B. — Łatwo to powiedzieć, ale trudno w czyn wprowadzić. Na umieszczanie dodatków muzycznych trzeba nakładu, a tu administrator otrzymuje tyle, ażeby zwyczajny numer wydał.

Panna C. — Wale „Mąż panem domu”, o którym Pani wspomina, znajduje się w operze „Gasparone” Milloekera. Nabyć można za pośrednictwem „Harmonii”.

Z. Z. — Muzykę do „Barona cygańskiego” pisał Jan Strauss.

S. wicz. — Według naszego zdania najlepsza szkoła śpiewu na głos sopranowy i mezzo-sopranowy jest W. Traszla. Wydana u Gebethnera i Wolfa w Warszawie. Nabyć można za pośrednictwem Redakcyi „Harmonii”, cena \$2.00.

Hasło Śpiewaków Polskich w Ameryce.

Na ostatnim sejmie Związku Śpiewaków Pol. w Buffalo przyjęto uchwałę sejmową mocą której chóry związkowe obowiązane używać urzędowego hasła „Góra Pieśń”, przez które łatwiej poznać się mogą. Hasło to nie byłoby konieczne potrzebne, gdyby nie pewne grono ludzi, którzy na przekór dobrej sprawie, zgromadziwszy około siebie kilka chórów, także Związkiem Śpiewaków się zowią. Przypominamy więc, że wszelkie ogłoszenia i artykuły, dotyczące Związku Śpiewaków Polskich winny być zaopatrywane hasłem „Góra Pieśń”, ażeby czytający nie zostawali w błędzie.

UWAGA.

Chóry, które posiadają nuty związkowe, a których nie używają, upraszam o łaskawe nadesłanie. W ten sposób zaoszczędzimy kilkadziesiąt dolarów na powtórne rozpisywanie. Młodsze chóry, które są w większej potrzebie, będą mogły z pożytkiem korzystać.

Z koleżeńskim pozdrowieniem
Kazimierz Nowak,
bibliotekarz Z. Ś. P.
329 Mills st.

Szkoły śpiewu.

Rozbierając stan naszych towarzystw śpiewackich pod względem sztuki, i pragnąc dociec przyczyny tego niskiego poziomu, przyszedłmy do pewnego wniosku, z którym pragniemy z Szan. Czytelnikami się podzielić.

Powiadamy zwykle, że chóry nasze, pod względem wykonania pieśni, stoją o wiele niżej od chórów czeskich lub niemieckich. Mówimy o tem dosyć często, często za przykład ich stawiamy, ale — jakbyśmy się sami siebie obawiali — nie staramy się poznać przyczyny tego stanu rzeczy. A ponieważ rzecz ta, jest dla nas wielkiej wagi, przeto w kilku słowach o niej pomówimy.

Pragnąc sprawę dokładnie zbadać i na cyfrach takową poprzeć, postaraliśmy się o statystyczne dane pod względem wykształcenia muzycznego, śpiewaków w chórach amatorskich, i tak:

procent śpiewających z nut	
u Niemców jest:	42
u Czechów	15
u Polaków	5
posiadających wykształcenie	
nie wokalne, u Niemców	8
u Czechów	5
u Polaków	2

Z powyższych kilku cyfr przekonamy się zupełnie, gdzie leży przyczyna. Przyczyna lichego rozwoju sztuki śpiewania nie leży bynajmniej w liczbie lub doborze głosów śpiewających, ale w jakości wykształcenia muzycznego śpiewaków.

Chóry nasze pod względem wykształcenia muzycznego stoją nisko, i ztąd pomimo gorliwej pracy ze strony śpiewających nie mogą stać na równi z Niemcami i Czechami. Ale są przecież chóry polskie, które biją się o lepsze z Niemcami i Czechami, i nawet zwycięstwa odnoszą: w tych wypadkach zasługuje na praktyka i kilkonastoletnie ćwiczenia śpiewających.

Pokazuje się więc, że gdybyśmy do naszej praktyki dołożyli teorii, stalibyśmy na równi z drugimi.

Pytanie teraz, jak podnieść niski poziom teoretycznego wykształcenia naszych śpiewaków. Na oko zdaje się być trudną rzeczą, bo

wiem nauka śpiewu jest stosunkowo drogą, na co znowu warunki materyalne naszych śpiewaków nie pozwalają. Ponieważ jednak — jak mówi Horacy — Nil mortalibus arduum est, więc ci na to jest sposób.

Chcąc naszej młodzieży dać sposobność wykształcenia się w muzyce, winniśmy postarać się o szkoły muzyczne wykładowe.

Taka szkoła w każdym miasteczku urządzona być może, i mający chęć, za kilka lub kilkanaście dolarów mogą zdobyć tyle wiedzy, że poznają muzykę o tyle o ile śpiewakowi amatorowi jest koniecznie potrzebna.

Na dowód pozwolimy sobie przytoczyć wykładową szkołę śpiewu w Buffalo, która istnieje zaledwie od miesiąca, a w której słuchacze już dzisiaj robią ogromną różnicę na zbiorowych lekcyach śpiewu w chórach.

Dla wygody, wykłady odbywać się winny wieczorami, co będzie wielką wygodą dla pracujących. Nauka zaś w tychże wieczornych szkółkach winna być prowadzoną systemem wykładowym, ażeby ucznia nie obciążać niepotrzebną pracą pisania nut i wypracowań pisemnych, które ostatecznie do dobrego czytania nut i śpiewu nie są koniecznie potrzebne. Nadto przy systemie wykładowym nie potrzeba w takiej szkółce, ani stolów, ani papieru i innych przyborów, bowiem nauka cała zasadza się na wykładach nauczyciela. Szkółkę taką można urządzić w prywatnym domu, wskutek czego nie będzie żadnych trudności.

Co do czasu w jakim można ucznia zaznajomić z muzyką, to zależy już od nauczyciela, jakoteż i opłata za naukę.

W buffaloskiej szkole śpiewu np. kurs trwa 4 miesiące, jeden wykład w tygodniu, opłata zaś wynosi 10 dol. za kurs. Opłata jest rzeczą zupełnie względną, i takową można zredukować do bardzo niskiej, jeżeli np. słuchaczy zbierze się 20 lub 25.

Jak się przekonujemy, jest sposób, trzeba tylko wzięść się do

pracy.

Kreśląc niniejszych słów kilka, mamy mocną nadzieję, że śpiewacy i młodzież nasza pomyśli o szkołach muzyki, które przyczynią się do ogromnego rozwoju naszych chórów, i za pomocą których otrzymamy śpiewaków w całym znaczeniu tego słowa.

SPRAWOZDANIE

Komitetu urządzającego Zjazd XII w Buffalo 1901.

DOCHÓD.

Drużyna śpiewacza na urządzenie zjazdu	\$77,75
„Polskie Koło Śpiewackie” pożyczka	25,00
„Chopin” pożyczka	10,00
„Kalina” ..	10,00
Ofiara p. Schreibera	100,00
Bilety na koncert	333,50
Ogłoszenia	26,25
Z buffetów w czasie koncertu	161,35
Z garderoby	10,65
Pan Hibscha ofiarował	6,00
Bilety na bankiet	59,00
Buffet przy bankiecie	48,55
Garderoba przy bankiecie	4,20
Razem	\$872,25

ROZCHÓD.

Sala na koncert, bankiet, sejm i bankiet	\$274,70
Muzyka	146,00
Druki	41,60
Budowa proscenium	33,50
Odnaki (Chmieliński)	34,75
Odnaki komitetów miejscowych	2,00
Kwiaty	9,50
Nuty	8,99
Dekoracya sali, sceny etc.	64,07
Cygary	27,15
Powozy	7,00
Trunki	43,40
Fortepian do koncertu	8,00
Garderoba	3,00
Obsługa	2,75
Wydatki administracyjne	3,55
Wypożyczenie dekoracyi na otwarcie sejmiku	2,50
„Polskie Koło Śpiewackie” zwrot pożyczki	25,00
„Chopin” ..	10,00

„Kalina” ..	10,00
Drobny wydatek	1,45
Pudełko cygar	1,20

Razem \$759,11

ZESTAWIENIE.

Dochodu	\$872,25
Rozchodu	759,11

Czystego dochodu 112,14

Dr. FR. FRONCZAK, prezes
F. SZELMECZKA, sekr. fin.
J. ŻELECHOWSKI, sekr. kor.
J. JANKOWSKI, kasyer.
Z. ROZWADOWSKA.

Komitet Zjazdu XII

Powyższe sprawozdanie zgadza się z dochodami i rozchodami, co niniejszem stwierdzamy

Dr. Fronczak, J. Chrzanowski, L. Olszewski, J. Żelechowski, Michałina Nowak, Julia Wonchnicka J. Jankowski.

Komitet finansowy.
Buffalo, N. Y. 31 Grudnia, 1901.

W kwestyi informacyjnej.

Od Kol. B. J. Zalewskiego z Chicago otrzymaliśmy pismo, w którym donosi, iż w Chicago rozpuszczono pogłoskę, jakoby był ze Związku „wyrzucony”. Proszeni o wyjaśnienie sprawy, kreślimy niniejsze słowa w kwestyi informacyjnej, iż kol. B. J. Zalewski, o ile Zarząd zawyrokował, należy do Związku, bowiem kol. B. J. Zalewski wniósł apelację do przyszłego sejmiku na którym wytłómaczy się z uczynionych mu zarzutów na sejmie XII.

Utwory odpowiednie dla chórów męskich.

Demiński Bol. — Śpiewnik towarzyski na 4 gł. męs. N. 1. Do pieśni 2. Chłopiec, 3. Krakowiak, 4. Duszo czeij Boga.

Fuk F. Trubadur Polski, śpiewnik zawierający 50 pieśni na głosy męskie

Gall Jan. Śpiewy ludowe i narodowe.

Rutkowski M. „Gdyby anioł dziewczę młode”. Cztero śpiew.

Studziński. Taniec szkieletów.
(Ciąg Jalszy nastąpi).

Zarząd Zw. Sp. P. w Am.

Prezydent Jan Chrzanowski,
96 Strauss st.
Vice prez. M. Nowak
1078 Broadway.
Sekretarz gen. P. Nowicki,
133 Weimar st.
Vice sekr. W. Michalski,
905 Sycamore st.
Kasyer J. Jankowska,
595 Fillmore ave.
Bibliotekarz K. Nowak,
229 Mills st.
Dyrygent gen. L. Olszewski,
862 Sycamore.

NOTATKI.

Górá pieśń! Związek wzra-
s ta.

Nauka kształci umysł,
śpiew i muzyka uszlachetnia
serca.

Kto lubi śpiew i chętnie
śpiewa, ten pewnością jest
człowiekiem uczciwym.

Ludzie złośliwi, mściwi i
zbrodniarze, nienawidzą śpie-
wu, i nigdy upodobania w
niem nie znajdują.

Czy słyszał kto znas śpie-
wającego sępa, jastrzębia
lub kruka? nie, bo jest to ga-
tunek ptaków drapieżnych.
Tak samo i ludziom z usposo-
bieniem drapieżnem, Stwór-
ca miłości i uczucia muzycz-
nego odmówił.

Tak jak człowiek chętnie
śpiewu słowika słucha, i z
chęcią przysłuchuje się świe-
gotowi niewinnych skrzydła-
tych pieśniarzy, i kocha ich
za to, tak i nasze społeczeń-
stwo polskie polubi naszych
śpiewaków i nasze chóry,

rozumie się wtenczas dopie-
ro, gdy jak owi skrzydlaci,
pieśnią naszą do duszy spo-
łeczeństwa przemówimy.

Złe czynią ci ludzie, któ-
rzy pod pozorem pieśni, któ-
rzy za pomocą śpiewu i idei
śpiewaczej i rzekomej pracy
na polu krzewienia pieśni
polskiej zysków materyal-
nych szukają, i dla tych je-
dynie pracują; to jest najem-
nictwo, niegodne polskiego
młodzieńca i patrioty.

Na innym miejscu umiesz-
czamy sprawozdanie komite-
tu zjazdowego z ostatniego
sejmu. Pozostały czysty do-
chód przedstawia pokazną
sumkę, tem więcej, gdy weź-
niemy pod uwagę, że śpie-
wackie zjazdy zwykle „wpa-
dają”. Pod tem względem
komitetowi zjazdowemu na-
leży się uznanie.

Chórom szepniemy na u-
cho, ażeby przygotowały si-
ły, bo słyszeliśmy, że Gene-
ralny Dyrygent wybrał na
zjazd do Chicago piękne
wprawdzie, ale dosyć trudne
utwory, nad którymi trzeba
będzie popracować nielada.

„Dziennik Narodowy” za-
mieścił ostatnimi czasy kil-
ka pięknych uwag o śpiewie
i muzyce, zachęcając mło-
dzież do wstępowania w sze-
regi związkowe śpiewacze.
„Dz. Nar.”, ze strony śpie-
waczej drużyny należy się
podziękowanie, co niniej-
szem czynimy.

Dowiadujemy się z pew-
nych źródeł, że śpiewacy za-

czynają się brać do pracy.
Świadczy o tem ruch orga-
nizacyjny w Chicago, De-
troit i kilku innych kolo-
niach. Brawo śpiewacy, pra-
cujecie chętnie, boć to dla oj-
czyzny, a dla ojczyzny, dla
matki swojej, warto praco-
wać.

Jeżeli by kiedykolwiek
przyszła na nas chwila zwąt-
pienia, przypomnijmy sobie
dzieci i matki wrzesińskie,
studentów gnieźnieńskich i
tyle tyle innych ofiar prus-
kiego rządu, które dla spra-
wy polskiej pozbyły się wol-
ności osobistej, w lochach
wieziennych samotne i nie-
wolnicze życie pędząc.

All to whom may concern
pozwalamy sobie powie-
dzieć, że tak jak w każdym
fachu i sztuce, tak i w śpie-
wie i sprawach śpiewaczych
jedni są lepsi inni mniej
dobrzy, i pod tym względem
powinniśmy znać różnicę, a
pamiętać zawsze, że barba-
non facit philosophum, ale
znajomość sztuki.

Pewien chór śpiewacki,
zakreśliwszy sobie plan
wstąpienia do Związku Śpie-
waków, taki postanowił sta-
wić warunek: „jeżeli istnie-
jące dzisiaj dwa związki się
połączą wtenczas my (oka-
żemy swą łaskę i) wstąpi-
my”. A co, nie jest to szczyt
apostolstwa? czy takiemu
chórowi nie warto dać tytu-
łu: Tow. „Aniołów pokoju”?
Pominąwszy kilka uwag,
które się nam pod pióro ci-
sną, powiedzieć musimy, że
tylko interesowani tj. człon-

kwie Związku warunki sta-
wiać mogą, zaś ludzie stoją-
cy po za jego granicami,
mogą tylko poddać się wa-
runkom już istniejącym, al-
bo quod libet, warunków nie
przyjmować, ale stawiać sie-
bie w pozycyi takich aposto-
łów, to wygląda tak coś na-
ogromną zarozumiałość, i
pewność swej (małej) wiel-
kości. Żądania takie są aro-
gancją, przytem zarzuce-
niem głupoty i warcholstwa
chórom i członkom do Związ-
ku już należącym.

W Chicago produkowali
się z wielkiem powodzeniem
Józef Hoffman i Sliwiński.
Publiczność licznie zebrana,
rzesiście grę polskich arty-
stów oklaskiwała.

O ile dzisiaj da się zauwa-
żyć, na zjazd do Chicago
zjadą się prawie wszystkie
chóry w kompletach. Jeżeli
chóry do tego doprowadzą,
Związek niechybnie do ty-
siąca członków wzrośnie.

Koledzy! obcy biją na-
szych my bijmy obcych, ale
bijmy ich pieśnią, dobrą
wolą i wytrwałością w pra-
cy nad pieśnią, a da Bóg
odniesiemy zwycięstwo.

Zarząd Śpiewaków Pol-
skich na nadzwyczajnem po-
siedniu 16 Stycznia br. za-
mianował reprezentantem
do komitetu w sprawie bu-
dowy pomnika Puławskie-
go, kolegę J. Chmielińskiego
z Chicago, Ill.

Komisya do opracowania
projektu do okręgów w

Związku, nie bardzo o wy-
konanie ustaw sejmowych
dba, bowiem do dziś dnia,
jeszcze ani piórem wtej
sprawie nie ruszono, a prze-
cież sprawa to ważna.

KORESPODENCYE.

CHICAGO, Ill.

Szanowny Kolego Redaktorze!

Przedewszystkiem muszę ci nad-
mienić, iż u nas w Chicago zanosi
się na wojnę i to wojnę nie laża, o-
czem dowodzi wielki ruch i gorącz-
kowa praca drużyny śpiewaczej i
niebawem wzrost chórów. Przy-
czyną tego pocieszającego stanu
jest „Lira”, o którą wszystkie chó-
ry dobijają się będą, a jak sły-
szymy, aż z Nanticoke po nią jadą. Co
się tyczy chórów chicagowskich, to
te prawie wszystkie -- jedne o
drugich niewiedząc -- posprawia-
ły już szafki na jej przechowanie.
tylko nasi „Paderewczycy” nie nie
mówią, jeno po cichu coś szepeją, a
pracują nad pieśnią, aż się serce
raduje. Z tego wszystkiego kolega
wnosić może, że owa „Lira” jest
wielkim dla śpiewaków bódzem w
pracy, za co Buffalowianom cześć
i dzięki się należą. Nie dziwnego,
że każdy chór chciałby ją uzyskać.
wszakżesz to godło pierwszeństwa,
odznaczenie za rzetelną pracę nad
pieśnią ojczystą. A zatem do pra-
cy koledzy, niechaj to „Lira” jak
gwiazda prowadzi i w naszej pracy
nam przyświeca, a o którą starać
się winniśmy całemi siłami.

Śpiewaczej drużynie w Buffalo
w imieniu „Paderewczyków” skła-
dam serdeczne dzięki za świetny
dar dla idei śpiewaczej.

Górą Pieśń! pieśń ojczystą.

A. Majewski.

PHILADELPHIA, Pa.

Szanowny Kol. Redaktorze!

Niniejszem upraszam a umie-
szczenie niżej skreślonej korespon-
dencyi w organie Zw. Śp. P.

Szanowni Koledzy!

Darujecie Szan. Koledzy, że tak
śmiało się wyrażam, ale bo i my w

Filadelfii także pracujemy nad
tem, ażeby na przyszłym zjeździe
zabrać Lirę w swoje posiadanie.
Wprawdzie trudno nam będzie,
bośmy młodzi, ale to nie, człowiek
jak zechce, wiele może.

Niechaj wam się drodzy koledzy
nie zdaje, że śpiewacy w Filadel-
fii są do niczego, oho! i my tu ma-
my ludzi z dobrą i mocną wolą, i
my tu wiemy doskonale, że śpiew
jest jedyną przyczyną, iż młodzież
nasza nabiera inteligencyi i staje
się gorliwszą w pracy dla ojczyzny.

Co się tyczy „Liry”, to już kole-
dzy z Nanticoke parol zagięli; nie
miećcie jednak żalu, jeśli zamiast
do Nanticoke, do Filadelfii ją spro-
wadzimy.

Chór nasz zaledwie drugi rok
istnieje, a już liczy 30 z górą
członków, gorliwych i pracowitych,
a mamy nadzieję, że do sejmu bę-
dzie nas 60, a na zjazd jedziemy
wszyscy, bo inaczej „Liry” byśmy
nie otrzymali. Koledzy z Nanti-
coke nie będą do nas żalu mieli,
bośmy także „Bracia Reszke, a
śpiewacy jak sami Reszkwowie.

Przesyłając koleżeńskie pozdro-
wienie, Górą pieśń!

Wacław A. Rutkowski.

PROTEST.

Buffalo, N. Y. 31 XII, 1901.

Szanowny Kolego Redaktorze
L. Olszewski!

Proszę Was o umieszczenie w
„Harmonii” niniejszego protestu:

My niżej podpisani protestuje-
my przeciw tym puszczykom, któ-
rzy puszczejają fałszywe wieści ja-
koby Polskie Kolo Śpiewackie
miało się chwiać, rozpaść itp., o-
świadczamy, iż obecnie P. K. Ś.
stoi wyżej, niż kiedykolwiek; pa-
nuje pomiędzy nami prawdziwa har-
monia, jaka powinna być w chórze
narodowym Związku Śpiewaków
Polskich. Górą pieśń! Z koleżeń-
skim pozdrowieniem, bracia po-
lutni.

J. Chrzanowski prez., W. Ka-
rańskiewicz sekr., W. Górny kasyer.

Zarząd.

Chóry Związku śpiewaków Polskich w Ameryce.

- Chór 1 Tow. śpiewu Chopina w Chicago, Ill.
Skr. B. Goniakowski, 671 Milwaukee ave.
- Chór 5 Tow. śpiewu „Moniuszko” w Chicago, Ill.
Skr. Fr. M. Perlowski, 4750 S. Ashland ave.
- Chór 8 Tow. śpiew. „Harmonia” w Detroit, Mich.
Skr. L. F. Cerański 877 Riverd St.
- Chór 15 Tow. śp. Im Ig. Paderewskiego w Chicago, Ill.
Skr. A. Majewski 733 Elk Grove ave.
- Chór 16 Tow. śpiewu „Halka” w Chicago, Ill.
Skr. Marya Ostrowicka, 692 W. 18th St.
- Chór 23 Tow. śpiew. „Echo Polek” w Chicago, Ill.
Skr. Leokadia Bloch, 27 Cleaver St.
- Chór 24 Tow. śpiew. „Dzwon” w Bay City, Mich.
Skr. S. C. Musiał, 1514. 19th St.
- Chór 25 Tow. śp. „Kalina” w Bay City, Mich.
Skr. Paulina M. Elias, 724 S. Van Buren St.
- Chór 27 Tow. śp. Polskie Kolo & Śp. w Buffalo, N. Y.
Skr. Władysław Michalski, 905 Sycamore str.
- Chór 28 Tow. śp. „Lirnik Polski” w Chicago, Ill.
Skr. B. Michalski, 732 Ashland ave.
- Chór 31 Tow. śp. Bracia de Reszke w Nauticoke, Pa.
Skr. Fr. Sosnowski, Church and Honore St.
- Chór 32 Tow. śpiew. B. Dembińskiego w Pulman, Ill.
Skr. Felix Dąbrowski, Bl. D. room 6 Fulton St.
- Chór 34 Tow. śp. Fryderyka Chopina w Buffalo N. Y.
Skr. Ig. Nadolny, 81 Mills st.
- Chór 35 Tow. śp. „Głos Polek” w Toledo, Ohio.
Skr. Michalda Tomaszewska, 2754 Lagrange St.
- Chór 36 Tow. śp. A. Kontskiego w Wilkes Barre, Pa.
Skr. Fr. Zieliński, 97 Darling St.
- Chór 47 Tow. śp. „Jedność” w Plymouth, Pa.
Skr. N. Rajkowski, Plymouth, Pa.
- Chór 38 Tow. śp. Bracia de Reszke w Philadelphii, Pa.
Skr. W. Jękot, 429 Arlington St.
- Chór 39 Tow. Wł. Żeleńskiego w Chicago, Ill.
Skr. F. X. Kacharzewski, 100 W. Division str.
- Chór 40 Tow. śp. „Lutnia” w Utica, N. Y.
Skr. S. Malecki, 140 Lincoln str.
- Chór 41 Tow. śp. „Kalina” w Buffalo, N. Y.
Skr. Marya L. Nowak, 1078 Broadway.
- Chór 42 Tow. śp. „Harmonia” w Toledo, Ohio.
Skr. F. A. Trempiński, 2812 Warsaw str.
- Chór 43 Tow. Sp. „Harmonia” w Kensington, Chicago.
Skr. St. Mixtacki, Bl. B. 24 Fulton St., Pullman Ill.
- Chór 31 Bracia de Reszkie w Nauticoke.,
Zączkowski Jan
Kolodziejczak Stanisław
- Chór 34 „Fr. Chopin” w Buffalo.
Nagorski Fr.
Sierosławski M.
Weier B.
Nadolny Stanisław II
Skoneczewski Stanisław
Nowak Jan I.
Kluczycki Stanisław W.
Lewandowski W.
Kowalewski Ant.
Kowalewski St.
Wonchnicki Józef
Nowak Jan II.
- Chór 38 „Braci de Reszke” w Filadelfii
Kwiatkowski Wł.
Renke Wład.
Stajkowski Wład.
Stonowski Aleksander
Jabłoński Felix
Rybicki Walenty
Kopyciński Ignacy
Saniszewski Fr.
Kaller St.
- Chór 43 „Harmonia” w Kensington.
Wincenty Rupiński
Kazimierz Twarłowski
Ksawery Klosowski
Leon Klosowski
Stanisław Mixtacki
Teodor Mixtacki
Jan Kaminski
Stanisław Jaszczyk.
Franciszek Andryczka
Franciszek Gerlich
Michał Muchowicz
Michał Potocki
Juliusz Miller
Felix Małek.
Józef Fr. Dudzik.
Franciszka Andryczka
Katarzyna Andryczka
Józefa Nowicka
Józefa Niemezewska
Stanisława Mixtacka
Bronisława Szymanowicz
Janina Tronowska
Władysława Piątkiewicz
Franciszka Gawrońska

Nowi członkowie.

- Chór 5ty „Moniuszko” w Chicago.
Uciński Julian
Kopeć Andrzej
Simbor Bolesław
Gronkiewicz Franciszek
- Chór 23 „Echo Polek” w Chicago.
Czajkowska Józefa
Czajkowska Petronela
Wyrwacz Klementyna
Piszczalowska Zofia
Bleoch Leokadya
- Chór 27 Kolskie Kolo Śpiewackie w Buffalo.
Czaja Franciszek
Pawłowski Stefan
Ogonowski Antoni
Przewoźniczek Stan.
Rutkowski Józef

KRONIKA.

CHICAGO, Ill.

* Chór XV Z. Ś. P. Paderewskiego, urządza dnia 19go bm wieczorek muzykalno-wokalny.

* Za staraniem kilku kolegów pod przewodnictwem kol. Józefa Chmieleńskiego, pobudzano do życia Tow. Śpiewu „Lirnik Polski”.

* Nasz „Janek” dzielnie się spisał, zorganizował bowiem piękny chór mieszany „Harmonia”, który już podobno wysłał do zarządu deklarację. „Harmonia” przy pomocy chóru kościelno-narodowego B. Dembińskiego z South Chicago, którego dyrektorem dzielny i gorliwy pracownik dla pieśni p. J. Jaroszewski, urządza 2go Lutego w Turner hall w Kensington bal, na dochód zakupna organów do kościoła św. Salomei w Kensington.

* Na posiedzeniu Tow. Śpiewu Moniuszko chór V Z. Ś. P. wybrano następujący zarząd: A. Rosiński, prez.; J. Bobowski, vice-prez.; J. Mielcarek, sekr.; W. Glaza, skarbnik; A. Kopeć, bibliotekarz; W. Głapiński, gospodarz.

* Na posiedzeniu prezesów, sekretarzy i delegatów z ostatniego sejmku, zastanawiano się nad tego rocznym zjazdem. Pomiędzy innymi powstał projekt, ażeby wszyscy śpiewacy opodatkowali się jednym dolarem na koszt zjazdu.

* Chór „Moniuszko”, na opróżnione miejsce dyrygenta prof. R. Hensla, powołał kol. B. Zalewskiego.

BAY CITY, Mich.

* Dnia 27 Listopada chór Koła Polskiego „Dzwon” z współudziałem „Kaliny” urządził wieczorek muzykalno-wokalny, który udał się pod każdym względem, a zwłaszcza co do liczby publiczności. Nigdy jeszcze przedtem nie mieliśmy tyle słuchaczy. Jestto wypadek zanotowania godny, że starania i praca śpiewaków nareszcie poczyna otrzypywać należne uznanie. Pamiętać powinni o tem na przyszłość zwłaszcza ci którzy odczuwają zdarczenie „wrzesińskie”, aby zachęca-

li dalej śpiewaków do pracy nad podniesieniem mowy i pieśni polskiej.

* Chór 24 „Dzwon” wybrał następujący zarząd na rok przyszły: Ignacy Kopeć, prez.; Jan Karpus, wice-prez.; S. C. Musiał, sekr.; P. Niedzielski, kasjer; T. A. Dzienszewski, dyrektor i A. Nowakowski, asystent dyrektora.

* Kolega Kuśmierz złożył chlubny egzamin na listonosza i otrzyma wkrótce pożądaną posadę.

* Koleżanka Mazurowska, z chóru „Kalina” złożyła również egzamin na posadę klerka pocztowego.

* Koledzy Kopeć i Nowakowski odwiedzają obecnie polskich „businessmanów” w interesie organu „Harmonii”. Na przyszły raz podam nazwiska tych którzy raczyli łaskawie poprzeć sprawę śpiewaczą zapisaniem sobie „Harmonii”. Kolegom należy się uznanie za ich pracę. Koledzy z chórów miejscowych z niecierpliwością oczekują czasu w którym mogliby rozpocząć ćwiczenia się sztuk na przyszły zjazd przed nastąpieniem upałów letnich. — Śpiewała.

DETROIT, Mich.

* Górą pieśń!! „Harmonia” nasza ocknęła się z letargu.

* Wybrano nowy zarząd w „Harmonii”, który w krótkim czasie, znowu do dawnej świetności ją doprowadzi.

* W niedługim czasie Zw. Śp. Pol. otrzyma deklarację nowego chóru.

* „Harmonia” jakoteż i ten chór o którym niechcemy jeszcze wspominać, na zjazd do Chicago stawi się im gremio, i kto wie co będzie z „Lirą”.

NANTICOKE, Pa.

* Pieśń polska zaczyna ogarniać coraz liczniejsze zastępy naszych rodaków. Bardzo częste można słyszeć piosenkę polską nawet w kopalniach, co znaczy że młodzież ciężko pracująca, uznawszy potrzebę śpiewu narodowego, ośmiętnie garnie się do chórów.

* Chór „Braci Reszke”, urządzi w niedługim czasie rocznicę założenia chóru. Już dzisiaj czynimy przygotowania, a nasz dyrygent kol. Knoll, gorliwie pracuje, ażeby pieśń polska popłynęła piękna, a świeża, a miła.

BUFFALO, N. Y.

* 11 bm. odbył się na hali pana Patrzykowskiego bal „Chopina”. Sympatya jaką się cieszy chór „Chopina” zgromadziła na bal bardzo liczne grono młodzieży i pań. Bal odbył się wspaniale, i z wielkim sukcesem dla kasy towarzysztwa.

* Specyjalnie na bal „Chopina” przybył z Detroit kol. Cerański, który swoim wspaniałem przemówieniem wielce zabawę uświetnił.

* W poniedziałek Wielkanocny, Polskie Koło Śpiewackie urządza na hali Fillmore ave. koncert. Oile nam wiadomo, koncert będzie wspaniały, i nikogo z miłośników muzyki nie powinno brakować.

* „Chopin” urządza koncert na hali Fillmore 16go Maja, a dochód przeznaczony na gremialny wyjazd do Chicago na zjazd.

* Warto się podzielić wiadomością, że chór „Chopina” dzielnie nad pieśnią polską pracuje, czego dowodem zamówienie nut z kraju za 35 dol.

* A cóż tam piękne „Kaliny”, czy nie urządzą koncertu, ażeby sprawić muzykalną ucztę naszej publiczności? Wszak „Kaliny” miały zawsze powodzenie, warto by więc skorzystać.

* Przed kilku dniami przejeżdżał przez Buffalo kol. Szlachta z Chicago, kol. Szlachta gościł u prezesa kol. J. Chrzanowskiego.

* Tow. Fr. Chopina chór 34 Z. S. P. obrat następujący zarząd na rok 1902:

Jan Żelechowski, prezes;
Fr. Nagorski, vice-prezes;
Ig. Nadolny, sekr. prot.;
Fr. Szelmeczka, sekr. fin.;
K. Nowak, kasjer;
T. Kujawa, bibliotekarz;
Fr. Urbański, gospodarz;
Leon Olszewski, dyrygent

* Następujący członkowie weszli w skład zarządu Polskiego Koła Śpiewackiego:

Jan Chrzanowski, prezes; W. Michalski, sekr. prot.; Józ. Żydowicz, sekr. fin.; W. Górny, kasyer; Ad. Przewoźniczek, dyrygent; W. Malecki, J. Pawlicki, A. Górny, re-wizorowie kasy.

Na „Lirę” złożono:

Gmina Związkowa	\$10,00
Tow. Polek „Wanda”	10,00
Kółko Polek	5,00
Tow. Krawców Polskich	5,00
Na książeczki zebrano	43,95

Razem 73,95

Brakujących kilkadziesiąt dolarów, których wskutek braku czasu przed zjazdem nie zdołano zebrać, miejscowe chóry zobowiązały się pokryć drogą wspólnych składek.

Podziękowanie.

Niżej podpisany, poczuwając się do obowiązku, składam publiczne podziękowanie Tow. Śpiewu „Harmonia” w Nowym Yorku, za koleżeńskie przyjęcie, jakiego doznałem bawiąc dni kilka w Nowym Yorku. Oprócz podziękowania dziękuję się z Szan. Kolegami, wrażeniami jakie z pobytu pomiędzy „Harmonistami” wyniosłem. Śpiewacza wiara z Tow. „Harmonia” zasługuje na wielką pochwałę, nie z tej przyczyny, że mnie po królewsku przyjęła, ale że z taką gorliwością nad pieśnią polską pracuje, że z takim poświęceniem stara się o krzewienie pieśni polskiej na ziemi amerykańskiej. Jako polak i obywatel składam dzięki za przyjęcie, jako śpiewak wnoszę na waszą cześć trzykrotnie: niech żyje, niech żyje, niech żyje „Harmonia” w Nowym Yorku.

K. Szlachta, członek
chóru XV Zw. Ś. P.

N. B. W przejeździe przez Buffalo miałem szczęście spędzić kilka godzin z śpiewakami Polskiego Koła Śpiewackiego, którym za szczere przyjęcie wyrazy serdecznego podziękowania składam. K. S.

Wrażenia z XII Zjazdu Z. S. P. w Am. w Buffalo, N. Y.

Spisał O'Noel.

(Ciąg dalszy.)

Poniedziałek 19 Sierpnia 1901. Był dla śpiewaczej drużyny przybyłej na zjazd do Buffalo, jakoteż dla całego Związku Śpiewaków dniem bardzo ważnym, bowiem w dniu tym mieli polscy śpiewacy pokazać i swoim i obcym, że sztuka piękna nie jest im obca, że praca nad pieśnią polską wydaje owoce, mieli wystąpić w publicznym koncercie.

Ażeby — jak ojcowie nasi — rozpocząć z Bogiem, cała drużyna śpiewacza, zebrała się już rychłym rankiem do kwatery, a ustawivszy się w piękny szereg pomaszzerowała do kościoła Przemienienia Pańskiego, ażeby wysłuchać mszy św. i pomodlić się do Stwórcy przed oczekującą ją pracą.

Ja panie dziejku, ponieważ od samego początku za śpiewakami, jak satelita się włóczyłem, więc i do kościoła zniemi poszedłem. A szedłem z przepelnionem radością sercem, bo panie dziejku cieszyłem się, że śpiewacy nasi z Bogiem dzieło zaczynają. Kościół przystrojony jak na największe święta, prawie do połowy zapelniony był wernymi. Dzwonek zadzwieczył, z zakrystyi wysunęło się co najmniej 20 ministrantów, a za niemi kapłani do solennej suny. O ile mi pamięć nie zawodzi, sumę celebrował ks. Chałupka z Chicopee, Mass., w asystencyi miejscowych księży. Chór zapelnili się śpiewakami; do organu zasiadł p. Dzieniszewski z Bay City. Zabrzmiał piękny organ a z kilku dziesięciu piersi wypłynęła pieśń. Śpiewała kochana drużyna, a ja siedząc panie dziejku w kąciuku świątyni modliłem się, modliłem się za za drużyną. A gdy wreszcie zaśpiewała pani Kwa sigroch owo przecudne „Inflamatus” ja panie dziejku jak bóbr zbechałem się.

Pięknie bo pięknie odbyło się nabożeństwo, po którym, w tymże samem codo kościoła porządku, udano się do kwatery, a stamtąd na obiad. Wieczorem, wykupiwszy naprzód bilet, pośpieszyłem na halę. Publiczność zbierała się licznie, tak, że około godz. 8 krzesła były zajęte. Wreszcie rozpoczął się koncert. Na estradzie stanął generalny

dyrygent. Po spokojnych ruchach i twarzy domyslać się było można, że pewien jest, swego i że koncert wypadnie dobrze.

(Ciąg dalszy nastąpi)

F. Wengierski,

574 N. Ashland avenue.

(blisko Milwaukee ave.,)

CHICAGO, - ILL.

Kantor asekuracyjny,
pożyczkowy i Notaryalny.

Asekuruje od ognia w najlepszych kompaniach, wypoczywa i przyjmuje na wypożyczenie na pierwszy mortgage c yli na pierwszą hypotekę. Wysyła pieniadze do wszystkich krajów w Europie i sprzedaje i wyrabia karty okretowe do i z Europy. Wyrabia pełnomocnictwa c yli plenipotencye z konsularną legalizacyą do wszystkich krajów w Europie. Sciąga schedy czyli spadki z Europy. Wyrabia ws yskie papiery legalne i dokumenty w zakres NOTARYALNY wchodzące. Postara się o Chartyery dla Towarzystw. Przyjmuje abstrakty do egzaminacyi. Dostarcza paszporty dla udających się za granicę. Ma także filię American Express Co.

Po katalog
Polskiej Muzyki
i Śpiewu.

Fiszcie:
Wydawnictwo
Muzyczne.

B. J. Zalewskiego,
726 W. 17th St. Chicago, I. L.
Dyr. Chórów i Ork. Pol.

**Chórom Śpiewackim
i Szan. Kolegom
polecam mój skład nut.**

Posiadam na składzie: Śpiewy na jeden głos z fortepianem, śpiewy kilkogłosowe, śpiewniki itd.

Posiadając stosunki z trzema największemi wydawnictwami w Polsce, jestem w stanie dostarczyć każdego utworu jaki zażądacie.

Utworów, których niema na składzie dostarczam w przeciągu dni 20.

L. OLSZEWSKI.
Buffalo, N. Y., 862 Sycamore